

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-284/13

Priština,

02. decembar 2014. godine

U postupku

M. R. K.

Žalilac

protiv

Sh. A.

Istok

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Willem Brouwer i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/200/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA38687) od dana 18. aprila 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 02. decembra 2014. godine, donosi sledeće

Presuda

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. R. K. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/200/2013 od dana 18. aprila 2014. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem 38687.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/200/2013 od dana 18. aprila 2013. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem 38687.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 06. jula 2007. godine, M. R. K. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), podneo je imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao potvrđivanje svojinskog prava nad poslovnim prostorijom u površini od 48 m², koja se nalazi na parceli br. 1800/2, u ulici Varoš, Opština Istok. U zahtevu je navedeno da je imovinska prostorija izgubljena usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/99. godini, gde je naglašeno da je datum gubitka bio 14. june 1999. godine, te i da je istu zauzeo F.S.
2. U prilogu imovinskom zahtevu isti je *inter alia* dostavio sledeće:
 - Posedovni list br. 828, izdat 11. oktobra 2002. godine, od strane Odeljenja za katastar, geodeziju i nepokretnu imovinu Opštine Istok. Na osnovu posedovnog lista, imovina u zahtevu je upisana kao imovina u društvenoj svojini te je Skupština Opština Istok imala prava do koristi istu.
 - Ugovor o zakupu poslovne prostorije od dana 11. oktobra 2002. godine, zaključen u Rožaje, Crna Gora, koji u članu 2 glasi da najmodavac, M. R. K. daje zakupniku, I.A., poslovnu prostoriju na pet godina.
 - Punomoćje, Ov.br.2659/2002 od dana 11. oktobra 2002. godine, izdat od strane Opštinskog suda u Rožaje, putem kojeg je M. R. K. ovlastio I. A, da pokrene sudski postupak i da ga zastupa pred svim relevantnim organima, povodom oslobodjenje poslovne prostorije.
3. Dana 25. septembra 2008. godine, KAI je obavestila imovinu u zahtevu i postavila zahtev na mestu na kome se navodno nalazila poslovna prostorija. Ispostavilo se da je ista komercijalna imovina koja je u posedu Sh.A. (u daljem tekstu: Tužena strana).

4. Dana 06. oktobra 2008. godine, Tužena strana, učestvovanjem u postupku pred KAI, osporio je navode podnosioca zahteva.
5. Kako bi podržao svoje navode, on je dostavio Odluku Opštine Istok, kojom je dozvoljeno F. S. da izgradi privremeni montažni objekat i Ugovor o kupoprodaju poslovne prostorije koji naglašava da je F.S. prodao istu tuženoj stran, međutim, ovi dokumenti se odnose na drugu parcelu, br. 1800/1 u Istoku, i smatrani su kao nevažne za završni rezultat imovinskog zahteva, te prema tome, Izvršni sekretarijat nije verifikovao iste.
6. Dana 18. aprila 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/C/200/2013, odbila imovinski zahtev. U paragrafima 38-40 grupne odluke, koji se na osnovu individualne odluke od dana 18. aprila 2013. godine, specifično odnose na imovinski zahtev, navedeno je da Izvršni sekretarijat nije verifikovao autentičnost dokumenta dostavljena od strane podnosioca zahteva. Komisija nalazi da podnosilac zahteva nije dokazao nijedno imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu.
7. Dana 15. avgusta 2013. godine, odluka je uručena M. R. K, te je isti uložio žalbu Vrhovnom sudu dana 06. septembra 2013. godine (u daljem tekstu: žalilac). Tužena strana je primila odluku 30. jula 2013. godine u svojstvu tuženika i nije podneo odgovor na žalbu.

Navodi stranaka:

8. M.R. K. navodi da je KIZK pogrešno i nepotpuno utvrdila činjenice i pogrešno primenila materijalno pravo.
9. KAI je izjavila da Izvršni sekretarijat nije mogao da verifikuje Ugovor o zakupu koji je priložen zahtevu. K. je zatražio od KAI da dostavi dokaz da je advokat koji je sastavio ugovor i čiji pečat stoji u ugovoru, dostavio izveštaj KAI koji potvrđuje da ugovor nije autentičan. On je izjavio da je izjava KIZK, koja se ne sastoji od konkretnog izveštaja o verifikaciji, neprihvatljiva.
10. K. je u žalbi dao detaljnu prezentaciju dostavljene dokumentacije kako bi dokazao svojinu.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je uložena unutar vremenskog roka od 30. dana predviđenog članom 12.1 Zakona br. 03/L-079, te je prema tome prihvatljiva.
12. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici da je Izvršni sekretarijat KAI i KIZK obavio negativnu verifikaciju dokumenata, nad kojima je K osnova njegov zahtev za svojinu. Izvršni sekretarijat KAI

nije uspeo da *ex officio* pribavi nijedan dokaz koji podržava imovinski zahtev K. Na osnovu ovoga, KIZK je našla da K nije ustanovio bilo koje imovinsko pravo nad spornom imovinom.

13. Žalba K ponavlja iste navode koje je već predstavio pred KIZK. Nijedan novi dokaz nije podnet žalbom.
14. Ugovor o zakupu iz 2002. godine, na osnovu kojeg je on dao u zakup poslovnu prostoriju trećem licu ne dokazuje kako je on stekao imovinsko pravo nad poslovnom prostorijom. Žalilac nije dostavio bilo koju odluku o dodeli ili dokaz koji dokazuje pravo korišćenja ili imovinsko pravo nad poslovnom prostorijom pored činjenice da mu je KAI poslala pismo, primljeno dana 27. decembra 2012. godine, kojim je zahtevala objašnjenja i dodatne informacije.
15. Vrhovni sud nalazi da je KIZK donela tačnu odluku, zasnovanu nad potpunom i tačnom postupku. Prema tome, Vrhovni sud nalazi da nije došlo do povrede materijalnog prava ili nepotpunog utvrđivanja činjenica. Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.
16. U smislu gore navedenog, na osnovu člana 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude

Pravni savet:

17. Na osnovu člana 13.6 Zakona br. 03/L-079, oba presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Willem Brouwer, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nuffer, EULEX zapisničar